

Resten kom der en Udtalelse fra den ærede Ministers Side, som gjorde mig betænkkelig ved den Maade, hvorpaa han for sit Bedkommende administrerer i denne Sag. Den ærede Minister sagde, at det vilde være en umulig Bligt at paalægge en Teaterchef, at han skulde tilstræbe Balance. At han skulde tilstræbe Balance, kan jeg ikke anse for at være en umulig Bligt. Hvis nemlig det ikke er Opgaven, ved jeg virkelig ikke, hvad den økonomiske Opgave for Teaterchefen da skal være. Men jeg er bange for, at naar den ærede Minister ser paa denne Opgave som paa en umulig Ting, vil der ikke være stor Opfordring for Teaterchefen til virkelig at anstrenge sig for at tilvejebringe Balance. Den ærede Minister mente, at Teaterchefen maatte bedømmes paa samme Maade som andre Mennesker, som andre Embedsmænd, og det er jo ganske sandt. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at der jo i alt Fald for adskillige Embedsmænd er en Aldersgrænse, og jeg tror slet ikke, at det var saa ilde, om der blev sat en Art Aldersgrænse for Teaterchefer. Jeg tænker ikke paa den Aldersgrænse, der ligger i deres Aar, jeg tænker paa en anden Aldersgrænse. Naar en Teaterchef er kommen saa vidt, at han i Virkeligheden ikke mere kan administrere, men det hele gaar, som det kan bedst, synes det mig, at han har naaet Aldersgrænsen, hvad enten han er under eller over 70 Aar. Det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scaventus) mente, at vi her kunde tale længe om Teatret, uden at der i Virkeligheden opnaaedes noget derved. Den eneste Ting, der kunde hjælpe, var at faa Teatret delt saaledes, at man fik to Theatre i Stedet for det ene, vi have. Jeg skal ikke udtale mig om denne Tanke. Det er muligt, at der kan ligge noget i den. Men en Ting er i alt Fald sikker nok, og det er, at under en Ledelse som den nuværende er der næppe mange, der ville gaa med til to Theatre i Stedet for det ene. Naar det har vist sig, at man har saa ondt ved at administrere det ene, der er, tror jeg, at de fleste ville være meget betænkkelige ved at overlade to Theatre til den samme Bestyrelse.

Jeg kommer saa til at tale om de litterære Understøttelser. Det glædede mig her, at den ærede Minister, som jeg jo ogsaa forudsatte, i Aar har stillet sig paa det samme Standpunkt som i Fjor med Hensyn til Konto VI. A. 3; at han, kontant han ikke er entig med Udvalget i de Betragtninger, det har gjort gældende, og for sit Bedkommende følger sig forpligtet til ikke at anvende den Sum, der er bevilget til en Forfatter,

til en Understøttelse af en anden, saa længe man ikke har opnaaet Enighed i saa Henseende. I Anledning af de Bemærkninger, der saaldt om denne Konto. Naar den ærede Minister og fra anden Side, skal jeg sige, at jeg erkender, at hele denne Konto VI. A. 3, de midlertidige to- og treaarige Understøttelser, er af en noget tvivlsom Bestaaelse. Den er, saaledes som den ogsaa lyder, bestemt til at indeholde to- og treaarige Understøttelser, men vi vide alle, at faktisk blive disse Understøttelser faste, og jeg tror, at det er en Bemærkning, som er ganske rigtig, at naar vi her i Tinget stemme med Navns Nævnelser over enkelte Personer, vil det ganske naturligt blive en fast Understøttelse, de saa, og ikke en midlertidig. Det kan derfor være, at det vilde være naturligt at ordne Forholdet paa en anden Maade, og jeg mener, at der er Grund til at overveje, om man ikke skulde gaa der til, at man stoppede med Bevillinger paa denne Konto, og dermed gif den Vej, at man, naar man vilde give en varig Understøttelse til en Forfatter, gav ham den paa den Konto, som hedder: "Faste Understøttelser", og derimod lod de Understøttelser, der skulde gives paa nogle ganske saa Aar, bero paa en Afstale mellem Ministeren og Udvalget om, at de og de vedkommende fik dem, saaledes at man ikke her i Tinget kom til at stemme over de enkelte Personer, altsaa paa en lignende Maade som den, hvorpaa man nu giver Understøttelser paa Konto VI. A. 4. (Scaventus: Det vilde være meget værre!) Ja, jeg ved ikke, om det er den rette Vej at gaa, og jeg henstiller blot, om man ikke kunde komme til en saadan Løsning, at man her i Tinget kun kom til at stemme med Navns Nævnelser over dem, som i Virkeligheden skulde have faste Understøttelser. Jeg indrømmer det ærede Medlem fra Afsens (Berntsen), at der er noget urimeligt i, at vi her i Tinget skulle stemme om Understøttelse til en Forfatter, hvis Navn mange Medlemmer slet ikke kende. Vi ere jo ikke her kaldede til at være Smagsdommere lige over for begyndende Forfattere. Der kan altsaa let fremkomme noget urimeligt ved dette, og derfor er det ogsaa, at jeg har tænkt mig, at man kunde ordne Sagen paa en anden Maade. Men det forekommer mig, at det vil være unaturligt nu pludseligt at slaa ned paa en enkelt Mand, fordi vi ville skifte Standpunkt. Vi have jo i Virkeligheden i en Række af Aar givet en Mængde saadanne Understøttelser til forskellige Forfattere. Skulde vi over for Forfatteren Carl Larsen, der er den eneste ny Forfatter, som er foreslaet paa denne Konto, sige